

2) Przepis prawa krajowego, który w ramach niesądowej procedury analizy rynku przyznaje status strony wyłącznie przedsiębiorstwom posiadającym (uprzednio) znaczącą pozycję na odnośnym rynku, w stosunku do których nałożono, zmieniono lub uchylono specyficzne wymogi, nie jest co do zasady sprzeczny z art. 4 dyrektywy 2002/21. Jednakże sąd krajowy powinien zbadać, czy wewnętrzne prawo proceduralne zapewnia ochronę praw użytkowników i przedsiębiorstw konkurencyjnych wobec przedsiębiorstwa posiadającego (uprzednio) znaczącą pozycję na odnośnym rynku, wynikających ze wspólnotowego porządku prawnego, w nie mniej korzystny sposób niż ochronę porównywalnych praw o charakterze wewnętrznym i czy nie wpływa niekorzystnie na skuteczność ochrony prawnej wskazanych użytkowników i przedsiębiorstw, którą gwarantuje art. 4 dyrektywy 2002/21.

(¹) Dz.U. C 22 z 28.1.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-201/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki ochrony roślin — Import równoległy — Procedura udzielania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu — Warunki — Wspólne pochodzenie środka ochrony roślin będącego przedmiotem importu równoległego i produktu referencyjnego)

(2008/C 92/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i R. Loosli-Surrans, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Niderlandów (przedstawiciel: H. G. Sevenster, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE — Wymóg wspólnego pochodzenia środka ochrony roślin będącego przedmiotem importu równoległego i produktu referencyjnego

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Niderlandów pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG przeciwko Finanzamt Malchin

(Sprawa C-271/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 15 pkt 2 — Zwolnienie od podatku dostaw towarów wywożonych poza terytorium Wspólnoty — Niespełnienie przesłanek zwolnienia od podatku — Dowód wywozu sfalszowany przez nabywcę — Dostawca zachowujący staranność sumiennego kupca)

(2008/C 92/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG

Strona pozwana: Finanzamt Malchin

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia prawa wspólnotowego z dziedziny podatku VAT, w szczególności art. 15 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwrot podatku VAT od dostawy towarów przeznaczonych do wywozu uzyskany dzięki sfalszowanemu dokumentom — Zwolnienie ze względów słuszności

Sentencja

Artykuł 15 pkt 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przyznaniu przez państwo członkowskie zwolnienia od podatku od wartości dodanej związanego z wywozem towarów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, gdy przesłanki tego zwolnienia nie są spełnione, lecz gdy podatnik nie mógłby sobie z tego zdawać sprawy nawet przy dołożeniu wszelkiej staranności sumiennego kupca ze względu na sfalszowanie dowodu wywozu przedstawionego przez nabywcę.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Włochy) — Telecom Italia SpA przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

(Sprawa C-296/06) (¹)

(Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Artykuły 6, 11, 22 i 25 — Opłaty i należności mające zastosowanie do zezwoleń ogólnych i indywidualnych — Zobowiązanie nałożone na dawnego uprawnionego z tytułu prawa wyłącznego — Czasowe utrzymanie w mocy)

(2008/C 92/07)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Telecom Italia SpA

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Wykładnia art. 11, 22 i 25 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych postanowień ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji [zezwoleń] w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117, str. 15) — Możliwość nałożenia obciążeń i opłat innych niż przewidziane w dyrektywie

Sentencja

Artykuły 6, 11, 22 i 25 dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji [zezwoleń] w dziedzinie usług telekomunikacyjnych stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie wymagało od operatora będącego dawnym uprawnionym z tytułu prawa wyłącznego w zakresie publicznych usług telekomunikacyjnych, który stał się posiadaczem ogólnego zezwolenia, ponoszenia takiego obciążenia finansowego, jak należność będąca przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, odpowiadającego sumie wymaganej uprzednio w zamian za przyznanie tego prawa wyłącznego, przez rok po upływie ostatecznego terminu wyznaczonego na dokonanie transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego, tj. do dnia 31 grudnia 1998 r.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Marie-Claude Girardot

(Sprawa C-348/06 P) (¹)

(Odwołanie — Członek personelu tymczasowego — Skarga o odszkodowanie — Utrata szansy zatrudnienia — Rzeczywista i pewna szkoda — Określenie zakresu odszkodowania)

(2008/C 92/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Dруга strona postępowania: Marie-Claude Girardot (przedstawiciele: C. Bernard-Glanz i S. Rodrigues, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 6 czerwca 2006 r. w sprawie T-10/02 Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w którym Sąd określił wysokość odszkodowania zasądanego od Komisji na rzecz M.-C. Girardot w wyroku wstępnym Sądu z dnia 31 marca 2004 r. na kwotę 92 785 EUR powiększoną o odsetki stałe stosowane przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania podwyższone o dwa punkty, podlegające naliczeniu od dnia 6 września 2004 r. — Naruszenie art. 236 WE i warunków powstania odpowiedzialności Komisji — Metoda obliczania kwoty należnej od instytucji z tytułu odszkodowania za utratę szansy zatrudnienia przez tę instytucję, spowodowaną przez bezprawną decyzję tej instytucji